

Håkan och Ingrid fick varandra på gammalt vis...

En skaffarmor, en talman och en stadspipare, ett ordentligt brudfölje och en hästdragen landå. Det är bara några av de saker som hörde till ett riktigt bröllop för ungefär 100 år sedan. Det var mer än en Malmköpingsbo som förvånat vände på huvudet när allt detta och mer därtill plötsligt drog fram genom Malmköping på lördagen.

När Håkan Frykmo och Ingrid Hagenstam bestämde sig för att fira ett riktigt gammaldags bröllop kan de inte riktigt svara på.

— Vi är båda intresserade av folklivsforskning, vi spelar folk-

musik och dansar folkdans. Och när vi tog upp saken med våra vänner nappade de direkt på idén, berättar Håkan.

När beslutet väl var fattat följde en tid av intensiva studier för innan man kan genomföra ett gammaldags bröllop så måste man ju veta hur det går till.

— Vi tittade i böcker och letade i arkiv. En guldgruva var anteckningar som smeden Gustav Eriksson gjorde. Han åkte runt på gårdarna för att arbeta som smed men blev mer och mer intresserad av folkseder och skrev flera böcker i stället, fortsätter Håkan.

Blev Malmköping

Så småningom fick idén

fastare struktur och Håkan och Ingrid bestämde sig för att bröllopet skulle ske i Malmköping trots att ingen av dem har någon egentlig anknytning till orten.

— Malmköping har ju blivit något av centrum för spelmansmusiken i Södermanland och vi har båda varit här och spelat. Dessutom tycker vi att Lilla Malma kyrka är precis lagom stor, förklarar Håkan.

Att genomföra ett bröllop helt enligt gamla traditioner visade sig vara ganska svårt så Håkan och Ingrid valde att göra en kompromiss.

— Vi har försökt att anpassa traditionerna till nutiden. Vi vill ju ha ett bröllop för levande människor, inte för museiföremål, menar Håkan.

Till traditionen hör att brudparet ska ha brudfölje. I dag brukar brudparet följas av brudnäbb men ett gammaldags brudfölje ser annorlunda ut.

Ingrid och Håkan valde att gå till kyrkan med två spelmän före och brudföljet tätt efter. Hela brudföljet var klätt i folkdräkter och de flesta av bröllopets 120 gäster hade antingen folkdräkt eller sekelskifteskläder.

— Förr hade bruden ofta arvt en klänning från någon finare dam, till exempel prästfrun. Bruden blev på det viset nästan alltid klädd i kläder som var moderna för ett par år sedan, berättar Håkan.

"Kryddbukett"

Till brudens utstyrelse hör också en myrtenkrans under kronan och en bukett som egentligen inte ska bestå av blommor.

— Nej, det var traditionellt kryddor i buketten. Om det blev för varmt i kyrkan kunde man lukta lite på blommorna och kvicka till igen. Men Ingrid har både blommor och kryddor i sin bukett, säger Håkan.

Under vigseln var brudföljet med och höll den så kallade brudpallen över brudparet, en vackert broderad duk som gick i arv.

Efter vigseln tågade hela sällskapet med musiker och brudparet i häst och vagn till stads- huset för bröllopsfest.

Med två spelmän i täten och brudföljet på släp tågade Håkan Frykmo och Ingrid Hagenstam till kyrkan för att avlägga sina löften till varandra.

orna tog sjövägen

Lasse Svensson, Björkvik, överlämnade budkavlen till Ivar Claesson, ordförande i Betnåföreningen.

ången. Att styrelsen kunde pricka in just Åkerö en sådan fin dag ses som ett lyckodrag. För alla var överens om att det här var

TEXT OCH FOTO:
KALLE PETTERSSON